

Vorige week donderdag behandelde de Raad van State onder grote publieke belangstelling het verzoek van Stichting Behoud Lutkemeer om de bouwwerkzaamheden in deze laatste groene polder aan de westrand van Amsterdam stil te leggen. Mogelijk de

laatste kans om een bedrijventerrein met twaalf meter hoge, bijna driehonderd meter lange distributiehallen tegen te houden. Het belang van dit distributiecentrum voor Amsterdam is buitengewoon vaag terwijl de bezwaren en negatieve gevolgen juist steeds duidelijker worden! De uitspraak in deze zaak wordt over een week of drie verwacht. Directe aanleiding voor het verzoek is de corruptie en het aannemen van steekpenningen rond de totstandkoming van het bestemmingsplan van de Lutkemeerpolder, destijds mede leidend tot de val en veroordeling van VVD gedeputeerde Ton Hooijmaijers. Maar: de trein van de gemeente Amsterdam dendert gewoon door! Dat was de reden de Raad van State te vragen: heeft Amsterdam hiermee behoorlijk gehandeld? Ook in meer algemeen juridische zin is deze zaak belangrijk: wat moet een overheid doen, wanneer corruptie heeft plaatsgevonden in besluitvormingsprocessen?

De voorgeschiedenis in het kort: In 2002, vond de gemeente dat de agrarische functie van de Lutkemeerpolder prima kon worden omgezet naar bedrijventerrein om ruimte te geven aan de uitdijende economische activiteit rond Schiphol. Daartoe werd samen met Schiphol, provincie en gemeente Haarlemmermeer het SADC opgericht, dat zich inspant om bedrijventerreinen te realiseren. Bij de herziening van het bestemmingsplan in 2013 werd de Schiphol-gebonden-eis losgelaten. Schiphol had zelf geen belangstelling wegens logistieke hindernissen. Meer recent zag ook Ahold af van vestiging in dit gebied. De gemeente blijft echter volhouden dat een distributierrein noodzakelijk is omdat in de afgelopen jaren verschillende bedrijventerreinen in de stad zijn aangewezen als woningbouwlocaties. De daar gevestigde bedrijven, moeten dan verhuizen. In de woorden van de gemeente: "de ontwikkeling van de Lutkemeerpolder is essentieel voor het functioneren van de compacte gemengde stad." Maar, voorlopig wijst niets erop dat deze ontwikkeling daadwerkelijk plaats vindt. Daarbij is elders, bijvoorbeeld in Westpoort nog genoeg ruimte! Maar nog belangrijker: in de laatste 10 jaar is onze kijk op klimaat, versterking, de noodzaak van groen, biodiversiteit, en waterbeheer fundamenteel gewijzigd.

Het Landelijk Planbureau voor de Leefomgeving heeft voor het hele land als richtlijn vastgesteld: "Bouw niet op vruchtbare grond". Het Ministerie van Infrastructuur en Waterstaat schreef recent aan de Tweede Kamer: "Door water en bodem sturend te laten zijn in de ruimtelijke ordening, kunnen we in Nederland ook in de toekomst met een ander en grillig klimaat blijven leven, wonen en werken. In een veilige omgeving, met een gezonde bodem, voldoende en schoon water", en: "Provincies passen de Ladder Duurzame Verstedelijking toe. We verkennen of aanvullend instrumentarium nodig is om bodemafdekking te verminderen, zowel in bestaand stedelijk gebied als bij nieuwbouw. Daarbij is bescherming van waardevolle onafgedekte bodems een belangrijk uitgangspunt". Het waterschap Amstel Gooi en Vecht heeft zich ook tegen bebouwing gekeerd: "Het voornemen om in de Lutkemeer de grootste gebouwen van de stad neer te zetten is in strijd met alle actuele en urgente uitgangspunten ten aanzien van klimaatadaptatie. Een diep gelegen polder als de Lutkemeer zou bij moeten dragen aan de klimaatveiligheid van de hele stad, ipv. een nieuw probleem toe te voegen".

Kortom, er is alle reden voor de gemeente Amsterdam om op zijn schreden terug te keren, ondanks de claim dat niet-ontwikkelen minstens 42 miljoen zou kosten. Daarvoor ontbreekt echter elke geloofwaardige onderbouwing. Ik hoop daarom, dat de gemeente alsnog bereid is mee te denken met duurzame, inmiddels goed uitgewerkte plannen zoals Voedselpark Amsterdam, die de stad ten goede komen en waar de gemeente een voortrekkersrol kan vervullen. Gelukkig zijn steeds meer burgers ervan overtuigd dat we vruchtbare grond en haar grote waarde voor de leefbaarheid van de stad niet moeten kwanselen. Daarvoor is echter een open geest nodig, de bereidheid bij gemeente en de verantwoordelijke wethouder van D'66 om terug te komen op de ingeslagen weg, een nieuwe bestuurscultuur!

Zo niet, is het te hopen dat de Raad van State een juridische spaak in het wiel steekt, al zou dat met een weldenkende, voor de burgers opkomende overheid niet nodig moeten zijn!

Amsterdam, 4 juli 2023, Jelle Teertstra, Amsterdam, namens de Grootouders voor het
Klimaat.

